

Drugi skupinski popis ptic Kozjanskega parka

Al Vrezec

Pegami so poskrbeli za prijeten terenski zaključek prvega popisnega vikenda.

Mineva prvo leto popisov za Novi ornitološki atlas gnezditk. Popisi so seveda omejeni na spomladanski čas, ko prično naše gnezditke s svatovanjem. Otvoritev prve popisne sezone za Novi atlas v letu 2001 smo imeli na že drugem skupinskem popisu ptic Kozjanskega parka, ki ga je finančno podprla uprava Kozjanskega parka in njen direktor Franci Zidar, izvedbeno plat pa je prevzel DOPPS s koordinatorjema Tomažem Jančarjem in Alom Vrezcem.

Ob pomoči 19 navdušenih in požrtvovalnih popisovalcev smo uspeli izvesti popise v šestih vikendih, dva v aprilu, dva v maju in dva v juniju. Brez sodelovanja izkušenih popisovalcev, članov DOPPS-a, seveda ne bi šlo, zato gre prav njim največja zahvala. Popisa so se udeležili naslednji popisovalci: Andrej Bibič, Dominik Bombek, Luka Božič, Dare Fekonja, Andrej Figelj, Jernej Figelj, Marjan Gobec, Tomaž Jančar, Matjaž Kerček, Dušan Klenovšek, Jana Kus, Tomaž Mihelič, Mirko Perušek, Borut Rubinič, Željko Šalamun, Borut Štumberger, dr. Tomi Trilar, Al Vrezec in Eva Vukelič.

Novost letošnjega popisa je bilo tudi sodelovanje mlajših in manj izkušenih članov, katerih prispevek bo pri prihodnjih popisih še kako pomemben in potreben. Verjetno je za novega popisovalca najboljša šola sodelovati na ornitološkem popisu, saj je dobro terensko delo odvisno predvsem od obilice izkušenj. Nekateri mlajši udeleženci so se pokazali tudi kot izvrstni poznavalci ptic. Pri terenskem delu so popisovalcem

pomagali Tilen Basle, Nataša Krušič, Dejan Lipovec, Leon Ljubijankič, Ivo Makuc, Alen Ploj, Matjaž Premzl in Aleš Tomažič.

Kako uspešen je bil letošnji popis na Kozjanskem, nam lahko izpričajo številke o zbranih ornitoloških podatkih. V šestih vikendih smo uspeli popisati 1016 popisnih točk, opravili smo 70 delovnih dni in zbrali 670 zapisov o redkih vrstah. In ravno v tem je moč skupinskih popisov, saj bi en popisovalec tolikšno število podatkov zbiral nekaj let. Pri točkovnih popisih, ki so iz vidika poznavanja ptic najbolj zahtevni, so največ točk popisali Andrej Figelj (110), Dušan Klenovšek (104) in Dare Fekonja (100). Pri kvalitativnih popisih je uspel popis največjega števila kvadratov 5x5 km Tomažu Jančarju (14), ki je zabeležil tudi največje število zapisov o redkih vrstah (86).

Seveda pa je tak popis izvrstna priložnost za druženje in tudi tokrat je bilo tako. Prijetni jutranji teren smo zaključili s pomenkom ob kosilu, popoldanski teren pa smo namenili iskanju redkih vrst, spet v dobri družbi. Ornitoloških zanimivosti ni manjkalo. Na prvem popisu v aprilu sta nas Marjan Gobec in Željko Šalamun razveselila z novico o opazovanju pegamov. Veliko udeležencev se še ni imelo priložnosti srečati s to živopisano severnjaško ptico. Pegami so bili kot nalašč za prijeten zaključek prvega popisnega vikenda, ko nas je šla skupina opazovat jato teh ptic v sadovnjak blizu Dobjega. Terenske dogodivščine so nekaj čudovitega in lepega, še posebej če jih lahko deliš z drugimi prijatelji in kolegi. Prav vznemirljiv je klepet ob opoldanskem kosilu, ko razlagaš kolegom jutranje pripetljaje in poslušаш, kaj so videli in doživeli drugi. Nismo se mogli načuditi mali tukalici, ki sta jo Luka Božič in Aleš Tomažič opazovala ob robu gozda čepečo na smreki, ali pa gozdnemu jerebu, s katerim se je srečal Marjan Gobec. Pika na i v zadnjem popisnem vikendu pa je bil težko pričakovani mali muhar, ki ga je izsledil Mirko Perušek. Prava atrakcija je bilo tudi gnezdo kragulja, ki ga je Tomaž Jančar našel na eni izmed svojih popisnih točk.

Skupaj smo na popisu registrirali 102 vrsti ptic. Nekaterim je bil popis gotovo prvo srečanje s katero od vrst. Popis je zajel skoraj vse vidike popisovanja ptic. Skupno nam je bilo točkovno popisovanje, potem pa si je vsak bolj ali manj glede na svoje izkušnje in poznavanje izbral še druga področja popisovanja. Nekatere so bolj zanimale sove in nočni tereni, druge skalne stene, tretji pa so v opoldanski pripeki popisovali na termiki krožeče ujede, spet četrti so domačine povpraševali po njihovih opažanjih ptic v domačem okolju. In ravno v tej pestrosti zanimanj in znanj, ki jo premoremo v društvu, je čar in moč takih skupinskih popisov, zaradi katerih je učinkovitost le-teh večja, kot pa če bi se k delu spravil vsak sam.